

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2012. gada 19. aprīlī*

Direktīva 2008/7/EK — Netiešie nodokļi, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai — 5. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 6. panta 1. punkta e) apakšpunkts — Piemērošanas joma — Ikgadējā nodeva, ko maksā vietējām tirdzniecības, rūpniecības, amatniecības un lauksaimniecības palātām

Lieta C-443/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam un LESD 267. pantam, ko *Tribunale di Cosenza* (Itālija) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2009. gada 5. novembrī un 2010. gada 13. septembrī un kas reģistrēti Tiesā attiecīgi 2009. gada 13. novembrī un 2010. gada 20. septembrī, tiesvedībā

Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura (CCIAA) di Cosenza

pret

maksātnespējīgo ***Grillo Star Srl***.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] un D. Švābi [*D. Šváby*] (referents),

ģenerālvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretāre K. Štranca-Slavičeka [*K. Sztranc-Sławiczek*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 20. oktobra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Camera di Commercio Industria, Artigianato e Agricoltura (CCIAA) di Cosenza* vārdā — *O. Morcavallo* un *F. Sciaudone*, *avvocati*,
- *Grillo Star Srl* vārdā — *R. Mastroianni*, *avvocato*,
- Itālijas valdības vārdā — *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *S. Fiorentino*, *avvocato dello Stato*,
- Vācijas valdības vārdā — *N. Graf Vitzthum*, pārstāvis,
- Austrijas valdības vārdā — *C. Pesendorfer*, pārstāve,

* Tiesvedības valoda — itāļu.

— Eiropas Komisijas vārdā – *A. Aresu* un *M. Afonso*, pārstāvji,
noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2012. gada 12. janvāra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2008. gada 12. februāra Direktīvas 2008/7/EK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai (OV L 46, 11. lpp.), 5. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 6. panta 1. punkta e) apakšpunktu.
- 2 Šo lūgumu maksātnespējīgās sabiedrības *Grillo Star Srl* (turpmāk tekstā – “*Grillo Star*”) prasījumu reģistra atzīšanas procedūrā iesniedza *Tribunale di Cosenza* pilnvarotais tiesnesis maksātnespējas lietās, kuram bija jāapstiprina *Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Cosenza* (turpmāk tekstā – “*CCIAA di Cosenza*”) pieteikums par prasījuma iekļaušanu prasījumu reģistrā saistībā ar *Grillo Star* par 2009. gadu nesamaksāto ikgadējo nodevu, kas ir jāmaksā ikvienam uzņēmumam, kurš ir reģistrēts vai minēts uzņēmumu reģistrā (turpmāk tekstā – “ikgadējā nodeva”).

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 2008/7 2. pantā ar virsrakstu “Kapitālsabiedrība” ir paredzēts:
“1. Šajā direktīvā “kapitālsabiedrība” ir:
 - a) jebkura sabiedrība, kuras uzņēmējdarbības forma ir viena no I pielikumā minētajām;
 - b) jebkura uzņēmējsabiedrība, apvienība vai juridiska persona, ar kuras kapitāla daļām vai aktīviem var veikt darījumus biržā;
 - c) jebkura uzņēmējsabiedrība, apvienība vai juridiska persona, kura darbojas, lai gūtu peļņu, un kuras dalībnieki ir tiesīgi savas kapitāla daļas atsavināt trešām personām bez iepriekšējas piekrišanas un par uzņēmējsabiedrības, apvienības vai juridiskas personas parādiem atbild vienīgi ar savām kapitāla daļām.
 2. Šajā direktīvā par kapitālsabiedrībām uzskata arī citas uzņēmējsabiedrības, apvienības vai juridiskas personas, kuras darbojas, lai gūtu peļņu.”
- 4 Minētās direktīvas 5. panta 1. punktā ir noteikts:
“Dalībvalstis neuzliek kapitālsabiedrībām nekāda veida netiešos nodokļus attiecībā uz šādiem darījumiem:
[..]
c) reģistrācija vai citas formalitātes, kas jānokārto pirms uzņēmējdarbības uzsākšanas un kas kapitālsabiedrībai var būt obligātas tās juridiskā statusa dēļ;
[..].”

5 Minētās direktīvas 6. panta 1. punkta redakcija ir šāda:

“Atkāpjoties no 5. panta, dalībvalstis var iekasēt šādas nodevas un nodokļus:

[..]

e) nodevas, ko iekasē kā maksu;

[..].”

Valsts tiesiskais regulējums

6 Redakcijā, kas bija spēkā pirms grozījumiem, kuri izdarīti ar 2010. gada 15. februāra Likumdošanas dekrēta Nr. 23 par tirdzniecības, rūpniecības, amatniecības un lauksaimniecības palātu sistēmas reformu, piemērojot 2009. gada 23. jūlija Likuma Nr. 99 53. pantu (*decreto legislativo n. 23 – Riforma dell'ordinamento relativo alle camere di commercio, industria, artigianato e agricoltura, in attuazione dell'articolo 53 della legge 23 luglio 2009, n. 99*), 1. panta 19. punktu (2010. gada 25. februāra GURI Nr. 46, 1. lpp.), kas stājies 2010. gada 12. martā, pamatlietā piemērojamie valsts noteikumi ir šādi.

Civilkodekss

7 Ar Itālijas Civilkodeksa (turpmāk tekstā – “Civilkodekss”) 2188. panta 1. punktu ir izveidots uzņēmumu reģistrs, kurā atbilstoši šī kodeksa 2195. pantam ir jāreģistrē visi rūpniecības, tirdzniecības un finanšu uzņēmumi, kas tiek pārvaldīti individuāli vai kopīgi, un, konkrētāk, saskaņā ar šā kodeksa 2200. pantu sabiedrības un kooperatīvi pat tad, ja tie neveic komercdarbību.

Likums Nr. 580/1993 un tā piemērojamības regulējums

8 1993. gada 29. decembra Likuma Nr. 580 par tirdzniecības, rūpniecības, amatniecības un lauksaimniecības palātu reorganizāciju (*legge n. 580 – Recante Riordinamento delle camere di commercio, industria, artigianato e agricoltura*) (1994. gada 11. janvāra GURI Nr. 7 parastais pielikums, turpmāk tekstā – “Likums Nr. 580/1993”) 8. panta 1. un 2. punktā ir paredzēts, ka ierakstu veikšana uzņēmuma reģistrā ir uzticēta tirdzniecības, rūpniecības, amatniecības un lauksaimniecības palātām.

9 Likuma Nr. 580/1993 18. panta 3.–5. punktā ir noteikta ikgadējās nodevas aprēķināšanas kārtība.

10 Ar Ekonomiskās attīstības ministrijas 2009. gada 30. aprīļa Dekrētu par ikgadējās nodevas, ko uzņēmumi maksā tirdzniecības palātām, apmēru 2009. gadā (*decreto del ministro dello Sviluppo economico – Determinazione delle misure del diritto annuale dovuto per l'anno 2009, dalle imprese alle camere di commercio*) (2009. gada 19. maija GURI Nr. 114, 37. lpp.) attiecībā uz pamatlietā aplūkoto gadu ir noteikts ikgadējās nodevas apmērs. Šī nodeva uzņēmumiem, kuru gada apgrozījums nepārsniedz EUR 100 000, ir vienots maksājums EUR 200 apmērā, un, ja gada apgrozījums ir lielāks, šo apmēru aprēķina pa daļām procentuāli no attiecīgā uzņēmuma apgrozījuma.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

11 Ar 2009. gada 29. aprīļa spriedumu *Tribunale di Cosenza* maksātnespējas palāta pasludināja *Grillo Star* par maksātnespējīgu, kā arī uzsāka prasījumu reģistra izveides procedūru atbilstoši Maksātnespējas likuma 93. pantam.

- 12 Šajā procedūrā 2009. gada 4. jūnijā *CCIAA di Cosenza* lūdza iekļaut maksātnespējīgās *Grillo Star* prasījumu reģistrā prasījumu EUR 200 apmērā, kas palielināts par EUR 113,39, atbilstoši par 2009. gadu maksājamai ikgadējai nodevai.
- 13 *Tribunale di Cosenza* pilnvarotais tiesnesis maksātnespējas lietās, kuram bija jāapstiprina pieteikums par šī prasījuma iekļaušanu maksātnespējīgās *Grillo Star* prasījumu reģistrā, šaubās par Itālijas tiesiskā regulējuma, kas paredz ikgadējo nodevu, atbilstību Direktīvai 2008/7.
- 14 Šajā ziņā tiesnesis atsaucas uz Tiesas judikatūru un it īpaši uz 1993. gada 20. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-71/91 un C-178/91 *Ponente Carni* un *Cispadana Costruzioni* (*Recueil*, I-1915. lpp.), 1997. gada 2. decembra spriedumu lietā C-188/95 *Fantask* u.c. (*Recueil*, I-6783. lpp.), kā arī uz 2002. gada 10. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-216/99 un C-222/99 *Prisco* un *CASER* (*Recueil*, I-6761. lpp.), kuros ir definēts nodevas samaksas raksturs, kuru dalībvalstis var iekasēt, ņemot vērā Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvas 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai (OV L 249, 25. lpp.), 12. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzēto izņēmumu, kurš būtībā ir pārņemts Direktīvas 2008/7 6. panta 1. punkta e) apakšpunktā. Minētajam tiesnesim šķiet, ka ikgadējai nodevai nav tāda rakstura, jo šīs nodevas aprēķināšana nav saistīta ar tāda pakalpojuma izmaksām, kas tiek sniegts uzņēmumiem, lai saglabātu to reģistrāciju reģistrā, kurā ierakstus veic tirdzniecības, rūpniecības, amatniecības un lauksaimniecības palātas.
- 15 Šādos apstākļos *Tribunale di Cosenza* pilnvarotais tiesnesis maksātnespējas lietās nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai ikgadējās nodevas, kas ir noteikta [Likuma Nr. 580/1993] 18. panta b) punktā, minētā panta 3., 4., 5. un 6. punktā paredzētie noteikšanas kritēriji ir pretrunā [Direktīvai 2008/7], jo uz to neattiecas direktīvas 6. panta [1. punkta] e) apakšpunktā minētā atkāpe?

2) It īpaši:

- Vai ikgadējai nodevai, kuru aprēķina atkarībā no “vajadzībām, kas ir nepieciešamas tādu pakalpojumu sniegšanai, kurus tirdzniecības palātām ir jāsniedz visā valsts teritorijā”, ir samaksas raksturs?
- Vai tas, ka tiek paredzēts “izlīdzināšanas fonds”, lai visā valsts teritorijā panāktu visu saskaņā ar likumu tirdzniecības palātām nodoto administratīvo uzdevumu vienveidīgu izpildi, izslēdz ikgadējās nodevas samaksas raksturu?
- Vai katrai tirdzniecības palātai piešķirtās pilnvaras paaugstināt ikgadējo nodevu pat par 20 %, lai līdzfinansētu iniciatīvas, kuru mērķis ir palielināt ražošanu un uzlabot ekonomiskos apstākļus tās kompetences teritoriālajā apgabalā, ir saderīgas ar nodevas samaksas raksturu?
- Vai tas, ka nav paskaidrota kārtība, kādā nosaka tirdzniecības palātu vajadzības saistībā ar uzņēmumu reģistra ierakstu un paziņojumu veikšanu un atjaunošanu, neļauj noteikt ikgadējās nodevas samaksas raksturu?
- Vai ikgadējās nodevas vienota noteikšana ir saderīga ar nodevas samaksas raksturu, ja nav normu attiecībā uz “periodisku” pārbaudi par šīs nodevas atbilstību pakalpojumu vidējam izmaksām?”

- 16 Saistībā ar Direktīvas 2008/7 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērojamību ikgadējai nodevai *Tribunale di Cosenza* pilnvarotais tiesnesis maksātnespējas lietās vēlējas papildināt savu 2009. gada 5. novembra lēmumu ar šādi formulētiem jautājumiem:

“1) Vai kapitālsabiedrībai, kura neveic – un nekad nav veikusi – saimniecisko darbību un kura līdz ar to ir “neaktīva”, noteiktais pienākums maksāt [ikgadējo nodevu] ir saderīgs ar [Direktīvu 2008/7]?”

2) Vai uzņēmumu reģistrēšanās, kura Itālijas tiesību sistēmā ir cieši saistīta ar kapitālsabiedrību juridiskās personas statusa iegūšanu, uzņēmumu reģistrā būtiskais raksturs un ar to saistītās “īkgadējās nodevas” samaksa tādējādi ir pretrunā [Direktīvai 2008/7]?”

- 17 Ņemot vērā šo papildu lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ar Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 20. oktobra rīkojumu tika nolemts atkārtoti sākt rakstveida procesu.

Par Tiesas kompetenci

- 18 *CCIAA di Cosenza* būtībā norāda, ka Tiesas kompetencē neietilpstot atbildēt uz šiem lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, jo *Tribunale di Cosenza* pilnvaroto tiesnesi maksātnespējas lietās nevarot klasificēt kā “tiesu” LESD 267. panta izpratnē. Šajā ziņā tā apgalvo, ka tiesvedībā pie šī tiesneša netiek pieņemts nolēmums, kam ir tiesas nolēmuma raksturs. Šajā izpratnē tā norāda, ka minētais tiesnesis būtībā pilda prasījumu reģistra sastādīšanas procedūras likumības uzraudzības un pārbaudes funkcijas, pilnībā vai daļēji pieņemot, noraidot vai atzīstot par nepieņemamiem visus prasījumu pieņemšanas pieteikumus. Tāpat tā apgalvo, ka tiesvedībā pie tāda tiesneša esot daudz sacīkstes principa ierobežojumu.
- 19 Turpretim *Grillo Star* apgalvo, ka procedūrai, kuru īsteno pilnvarotais tiesnesis, piemīt tiesas [procesa] īpašības, jo Itālijas tiesiskais regulējums piešķir tam uzdevumu pieņemt motivētus lēmumus par ikvienu pieteikumu par prasījuma iekļaušanu maksātnespējas prasījumu reģistrā, un šiem lēmumiem, ja netiek iesniegta apelācijas sūdzība, ir *res judicata* spēks un tie ir saistoši lietas dalībniekiem. Tā arī norādīja uz faktu, ka pilnvarotā tiesneša lēmums tiek pieņemts tiesas sēdes, uz kuru lietas dalībnieki tiek aicināti un kurā viņiem ir tiesības piedalīties, noslēgumā.
- 20 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, lai noteiktu, vai iestāde, kas iesniedz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ir uzskatāma par “tiesu” LESD 267. panta izpratnē – kas ir vienīgi Savienības tiesību jautājums –, Tiesa ņem vērā vairāku faktoru kopumu, kā, piemēram, vai iestāde ir izveidota ar likumu, vai tā ir pastāvīga, vai tās pieņemtie nolēmumi ir saistoši, vai tiesvedība tajā notiek atbilstoši sacīkstes principam, vai tā piemēro tiesību normas, kā arī vai tā ir neatkarīga (skat. 2011. gada 14. jūnija spriedumu lietā C-196/09 *Miles* u.c., Krājums, I-5105. lpp., 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 21 Turklāt valsts tiesas drīkst vērsties Tiesā vienīgi tad, ja tās izskata strīdu un tām ir lūgts taisīt spriedumu procedūrā, kuras noslēgumā paredzēts pieņemt tiesas nolēmumu (2011. gada 24. marta rīkojums lietā C-344/09 *Bengtsson*, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 22 Tādējādi Tiesas judikatūras izpratnē nevar uzskatīt, ka iesniedzējiestāde pildītu tiesas funkciju, kad tā rīkojas kā pārvaldes iestāde un tai vienlaikus nav lūgts izšķirt strīdu (iepriekš minētais rīkojums lietā *Bengtsson*, 19. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 23 Šajā gadījumā no *CCIAA di Cosenza* sniegtajām norādēm, kuras apstiprināja *Grillo Star*, izriet, ka pilnvarotā tiesneša maksātnespējas lietās uzdevums, pamatojoties uz projektu par prasījumu apstākļiem, ko izstrādājis maksātnespējīgās sabiedrības [maksātnespējas procesa] administrators, ir pēc kreditoru pieprasījuma noteikt prasījumu iekļaušanu prasījumu reģistrā. Tāpat no Maksātnespējas likuma izriet, ka gan administrators, gan citas ieinteresētās personas var pilnvarotajam tiesnesim apstrīdēt viņam iesniegtu kreditora pieteikumu reģistrēt prasījumu. Visbeidzot ir jānorāda, ka iebildumu neesamības gadījumā minētā pilnvarotā tiesneša lēmums atteikt prasījuma reģistrēšanu prasījumu reģistrā rada obligātas juridiskas sekas.
- 24 Arī ģenerālvokāte savu secinājumu 19. punktā ir norādījusi, ka maksātnespējas administratoram un kreditoriem ir iespēja pilnvarotajam tiesnesim maksātnespējas lietās gan iesniegt rakstveida apsvērumus, gan paust savu viedokli.

- 25 Ņemot vērā visus šos faktorus, nevar pamatoti apgalvot, ka *Tribunale di Cosenza* pilnvarotajam tiesnesim maksātspējas lietās Savienības tiesību izpratnē nav jāpieņem nolēmums, kuram ir tiesas nolēmuma raksturs, lai atrisinātu strīdu uz sacikstes principu balstītā procesā.
- 26 Šādos apstākļos Tiesas kompetencē ir sniegt atbildes uz uzdotajiem iesniedzējtiesas jautājumiem.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 27 Uzdodot savus jautājumus, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa pēc būtības jautā, vai Direktīva 2008/7 un it īpaši tās 5. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 6. panta 1. punkta e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas ikgadējas nodevas iekasēšanu, kāda ir aplūkota pamatlietā un kuru Itālijas tirdzniecības, rūpniecības, amatniecības un lauksaimniecības palātām maksā visi uzņēmumi, kas ir reģistrēti vai minēti reģistrā, kurā ierakstus veic minētās palātas.
- 28 Pirmām kārtām ir jāatgādina, ka Tiesai jau ir bijusi izdevība precizēt, ka Direktīvas 69/335 12. pants, kura teksts būtībā ir identisks Direktīvas 2008/7 6. panta tekstam, ietver atkāpi no principiālā nodokļu aizlieguma, kuriem ir tādas pašas iezīmes kā kapitāla nodoklim, kas ir minēts Direktīvas 69/335 10. pantā, kurš pēc būtības ir pārņemts Direktīvas 2008/7 5. panta 1. punktā (šajā ziņā skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā *Fantask* u.c., 20. punkts).
- 29 Tādējādi vispirms ir jāizvērtē, vai tāda ikgadējā nodeva, kāda ir aplūkota pamatlietā, attiecas uz kādu no nodokļiem, kas ir aizliegti ar Direktīvas 2008/7 5. panta 1. punktu.
- 30 Ar šā panta 1. punkta c) apakšpunktu tostarp ir aizliegti netiešie nodokļi jebkādā to formā, kas jāmaksā par reģistrāciju vai citām formalitātēm, kuras ir jānokārto pirms uzņēmējdarbības uzsākšanas un kas kapitālsabiedrībai var būt obligātas tās juridiskās formas dēļ.
- 31 Šis aizliegums ir pamatots ar to, ka, kaut arī attiecīgo nodokli neiekasē par pašām kapitāla iemaksām, tomēr to iekasē saistībā ar formalitātēm, kas uz sabiedrību attiecas tās juridiskās formas dēļ, proti, saistībā ar kapitāla piesaistīšanas instrumentu, līdz ar to šo nodokļu uzturēšana spēkā var apdraudēt Direktīvas 2008/7 mērķus (šajā ziņā skat. 2007. gada 28. jūnija spriedumu lietā *C-466/03 Albert Reiss Beteiligungsgesellschaft*, Krājums, I-5357. lpp., 50. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 32 Direktīvas 2008/7 5. panta 1. punkta c) apakšpunkts principā ir jāinterpretē plaši kā tāds, kas attiecas ne tikai uz formālām procedūrām kapitālsabiedrības darbības sākšanai, bet arī uz formalitātēm, kas ir nosacījums šādas sabiedrības darbības veikšanai un turpināšanai (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Albert Reiss Beteiligungsgesellschaft*, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Tomēr no Tiesas judikatūras izriet, ka šis pants neaizliedz nodokli, kas ir jāmaksā katru gadu par uzņēmuma reģistrāciju tirdzniecības un rūpniecības palātā, ja darbība, par kuru jāmaksā nodoklis, ir nevis sabiedrības vai juridiskas personas, kurai pieder uzņēmums, reģistrācija, bet gan paša uzņēmuma reģistrācija, ka tāds nodoklis nav atkarīgs no juridiskās formas, kas piemīt struktūrai, kura ir uzņēmuma īpašniece, un ka tas nav saistīts ar formalitātēm, kuras kapitālsabiedrībām var būt obligātas tās juridiskās formas dēļ (šajā ziņā skat. 1996. gada 11. jūnija spriedumu lietā *C-2/94 Denkvit Internationaal* u.c., *Recueil*, I-2827. lpp., 24.–26. punkts).
- 34 Nav šaubu, ka darbība, par kuru jāmaksā tāda ikgadējā nodeva, kāda ir aplūkota pamatlietā, atbilstoši piemērojamajam valsts tiesiskajam regulējumam ir nevis sabiedrības vai juridiskas personas, kurai pieder uzņēmums, reģistrācija, bet gan paša uzņēmuma reģistrācija. Runa ir par nodevu, kas, ņemot vērā uzņēmumu apgrozījumu, attiecas uz visām peļņu gūstošām organizācijām.
- 35 Tāda nodeva, kā tiesas sēdē to apstiprināja *Grillo Star*, nav atkarīga no juridiskās formas, kas piemīt organizācijai, kura ir uzņēmuma īpašniece, tā attiecas uz visiem uzņēmumiem, kuriem ir

kapitālsabiedrības forma Direktīvas 2008/7 2. panta izpratnē, un uzņēmumiem, kuriem ir cita juridiskā forma, un it īpaši uzņēmumiem, kuri individuāli pieder vai kurus pārvalda fiziskas personas (pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Denkavit Internationaal* u.c., 25. punkts).

- 36 Turklāt, kā pamatoti norāda Itālijas valdība un Eiropas Komisija, tāda uzņēmuma apgrozījuma samērīgums, uz kuru attiecas ikgadējā nodeva, nepieļauj, ka nodevas maksājums uzņēmumam, kura juridiskā forma ir kapitālsabiedrība, ir apgrūtinošāka formalitāte nekā uzņēmumam, kas ir izveidots citā juridiskā formā.
- 37 No tā izriet, ka tāda ikgadējā nodeva, kāda ir aplūkota pamatlietā, nav saistīta ar formalitātēm, kuras kapitālsabiedrībām var būt obligātas tās juridiskās formas dēļ.
- 38 Apstākļi, uz kuru norāda iesniedzējtiesa, saskaņā ar kuru kapitālsabiedrību reģistrēšanai uzņēmumu reģistrā attiecībā uz kapitālsabiedrībām sabiedrībām atbilstošo valsts tiesību izpratnē un atšķirībā no citiem uzņēmumiem ir galīgs raksturs, nevar likt apšaubīt iepriekšējā punktā veikto konstatējumu. Pat ja minētā reģistrēšana šajā reģistrā un līdz ar to ikgadējās nodevas samaksa par to ir kapitālsabiedrību juridiskas pastāvēšanas priekšnoteikums, šis elements pats par sevi nevar grozīt šīs ikgadējās nodevas iekasējamības gadījumu, kāds ir norādīts šī sprieduma 34. punktā, pārveidojot to par nodevu, kas jāmaksā par kapitālsabiedrības, kura ir uzņēmuma īpašniece, reģistrāciju (pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Denkavit Internationaal* u.c., 28. punkts). Turklāt ir skaidrs, ka, ja kapitālsabiedrība nesamaksā minēto nodevu, tas neizraisa kapitālsabiedrības izslēgšanu no uzņēmumu reģistra.
- 39 Tāpat nav nozīmes faktam, uz kuru atsaucas *CCIAA di Cosenza*, ka tādas ikgadējās nodevas maksājums, kāda ir aplūkota pamatlietā, ir saistošs tādai kapitālsabiedrībai kā *Grillo Star* pat par periodu, kurā tā neveic faktiski saimniecisku darbību. Saskaņā ar atbilstošajām valsts tiesībām pamatlietā tāds kapitālsabiedrību pienākums maksāt ikgadējo nodevu ir attaisnots ar prezumpciju, ka visām kapitālsabiedrībām principā pieder uzņēmums. Šajā ziņā Tiesa ir atzinusi, ka, pirmkārt, uzņēmuma jēdziena definēšana ar Direktīvu 2008/7 aptvertajā jomā ietilpst valsts likumdevēja kompetencē (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Denkavit Internationaal* u.c., 31. punkts) un, otrkārt, šo prezumpciju neietekmē konstatējums, ka tāda nodokļa kā ikgadējās nodevas iekasējamības gadījums, kā ir atgādināts šī sprieduma 34. punktā, ir paša uzņēmuma reģistrācija neatkarīgi no tā juridiskās formas (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Denkavit Internationaal* u.c., 29. punkts).
- 40 Turklāt no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka tāda sabiedrība kā *Grillo Star*, kura vismaz veic viesnīcu darbībai sagatavojošas darbības, tostarp iegādājoties zemes gabalus, katrā ziņā nevar tikt pielīdzināta “fiktīvai sabiedrībai” iepriekš minētā sprieduma lietā *Denkavit Internationaal* u.c. 29. punkta izpratnē, proti, sabiedrībai, kurai nav aktīvu un kura neveic nekādu darbību.
- 41 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka tāda ikgadējā nodeva, kāda ir aplūkota pamatlietā, nav nodoklis, kas ir aizliegts Direktīvas 2008/7 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.
- 42 Tādēļ nav jāpārbauda, vai uz šādu nodevu ir attiecināma tāda atkāpe no minētā panta, kas paredzēta Direktīvas 2008/7 6. panta 1. punkta e) apakšpunktā.
- 43 Tādējādi uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Direktīvas 2008/7 5. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav pret tādu nodevu, kāda ir aplūkota pamatlietā, kas katru gadu ir jāmaksā visiem uzņēmumiem saistībā ar to reģistrāciju uzņēmumu reģistrā pat tad, ja šādi reģistrācijai attiecībā uz kapitālsabiedrībām ir galīgs raksturs un ja tāda nodeva šīm sabiedrībām ir jāmaksā par periodu, kurā tās veic tikai sagatavojošas darbības uzņēmuma vadīšanai.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 44 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Padomes 2008. gada 12. februāra Direktīvas 2008/7/EK par netiesajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai, 5. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav pret tādu nodevu, kāda ir aplūkota pamatlietā, kas katru gadu ir jāmaksā visiem uzņēmumiem saistībā ar to reģistrāciju uzņēmumu reģistrā pat tad, ja šādai reģistrācijai attiecībā uz kapitālsabiedrībām ir galīgs raksturs un ja tāda nodeva šīm sabiedrībām ir jāmaksā par periodu, kurā tās veic tikai sagatavojošas darbības uzņēmuma vadīšanai.

[Paraksti]